

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobkyně: **M. K.**, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Praha 7, Nad Štolou 3, poštovní příhrádka 21/OAM, v řízení o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Krajského soudu v Ostravě ze dne 25. 5. 2005, č. j. 62 Az 11/2005 - 19,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e o d m í t á .**
- II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

Kasační stížností podanou v zákonné lhůtě se žalobkyně (dále jen „stěžovatelka“) domáhá zrušení shora označeného rozsudku, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra ze dne 26. 1. 2005, č. j. OAM-102/VL-07-08-2005. Tímto rozhodnutím byla žádost stěžovatelky o udělení azylu zamítnuta jako zjevně nedůvodná podle § 16 odst. 1 písm. g) zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii České republiky, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu).

Stěžovatelka současně požádala o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a o přiznání odkladného účinku podané kasační stížnosti.

Z ustanovení § 105 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) vyplývá, že stěžovatel musí být v řízení o kasační stížnosti zastoupen advokátem. To neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Stěžovatelka podala kasační stížnost aniž byla zastoupena advokátem, avšak současně požádala soud o ustanovení advokáta. Krajský soud v Ostravě rozhodl o žádosti stěžovatelky o ustanovení právního zástupce usnesením ze dne 17. 10. 2005, č. j. 62 Az 11/2004 – 43, tak, že žádosti nevyhověl, a to proto, že stěžovatelka neosvědčila na výzvu soudu ve stanovené lhůtě své majetkové poměry. Současně krajský soud daným usnesením vyzval

stěžovatelku, aby si ve lhůtě do jednoho měsíce od doručení tohoto usnesení zvolila advokáta a předložila soudu plnou moc pro zastupování, a současně aby také uvedla konkrétní důvody kasační stížnosti dle § 103 s. ř. s.. Krajský soud v Ostravě zároveň stěžovatelku poučil o tom, že pokud výzvě soudu ve stanovené lhůtě nevyhoví, bude věc postoupena Nejvyššímu správnímu soudu, který může kasační stížnost odmítnout.

Proti tomuto usnesení Krajského soudu v Ostravě podala stěžovatelka také kasační stížnost. O této kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 23. 8. 2006, č. j. 4 Azs 54/2006 - 53, a to tak, že kasační stížnost jako opožděnou odmítl. Vyšel přitom z obsahu spisového materiálu, z něhož vyplynulo, že usnesení Krajského soudu v Ostravě ze dne 17. 10. 2005, č. j. 62 Az 11/2004 - 43, bylo proto, že stěžovatelka nebyla na jí uvedené adrese zastížena, uloženo dne 12. 12. 2005 u držitele poštovní licence (na poště) a stěžovatelce byla ponechána výzva, aby si zásilku vyzvedla. Stěžovatelka však kasační stížnost podala k poštovní přepravě až dne 6. 1. 2006, přičemž lhůta k jejímu podání uplynula již dne 29. 12. 2005.

Návazně Krajský soud v Ostravě usnesením ze dne 16. 10. 2006, č. j. 62 Az 11/2005 - 59, opětovně vyzval stěžovatelku, aby si ve lhůtě jednoho měsíce zvolila advokáta a předložila soudu plnou moc pro zastupování, a současně také doplnila konkrétní důvody kasační stížnosti. Toto usnesení krajský soud doručoval poštovní přepravou na adresu (P. 228/3, x P. 9), kterou stěžovatelka uvedla v kasační stížnosti (a na kterou byly také doručovány všechny předchozí soudní zásilky), odkud se však zásilka vrátila jako nedoručená s poznámkou „adresát nezastížena“.

Stěžovatelka nebyla při pokusu o doručení zásilky zastížena, podle údajů na dodejce zásilky, založené ve spisu, byla zásilka dne 26. 10. 2006 uložena na poště a stěžovatelce byla zanechána výzva, aby si zásilku vyzvedla. Podle § 42 odst. 5 zákona s. ř. s., v návaznosti na § 46 odst. 3 a § 50c odst. 1 a 4 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, ve znění pozdějších předpisů, ve spojení s § 64 s. ř. s., při doručování zásilek, neurčených do vlastních rukou adresáta (což je daný případ), platí, že, nebyl-li adresát při pokusu o její doručení zastížena, písemnost se uloží. Byla-li písemnost uložena, zanechá se v místě doručování adresátu výzva, aby si písemnost vyzvedl. Dále platí, že nebude-li uložena písemnost neurčená do vlastních rukou (což je předmětný případ) vyzvednuta do 3 dnů od uložení, považuje se poslední den lhůty za den doručení, i když se adresát o uložení nedozvěděl.

Takto bylo při doručování předmětné zásilky postupováno, zásilka byla tímto způsobem uložena dne 26. 10. 2006. Zásilku se však stěžovatelce nepodařilo doručit a byla vrácena soudu zpět s tím, že stěžovatelka si zásilku nevyžádala. Účinky doručení nastoupily za užití ustanovení právní úpravy o právní fikci doručení nevyzvednuté zásilky v pátek dne 29. 10. 2006. Na obsah předmětné zásilky nebylo ve stanovené lhůtě, a ostatně ani později, nijak reagováno.

Protože nezbytnou podmínkou, bez níž nelze řízení o kasační stížnosti vést, je, jak bylo již výše uvedeno s odkazem na ustanovení § 105 odst. 2 s. ř. s., povinné zastoupení stěžovatelky advokátem a tento nedostatek nebyl v průběhu poskytnuté lhůty odstraněn, nezbylo Nejvyššímu správnímu soudu než kasační stížnost podle ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) a § 120 s. ř. s. odmítnout.

Za této procesní situace se Nejvyšší správní soud již nemohl zabývat ani návrhem na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud za použití ustanovení § 60 odst. 3 s. ř. s. ve spojení s ustanovením § 120 téhož zákona tak, že žádný z účastníků nemá právo na jejich náhradu, neboť kasační stížnost byla odmítnuta.

P o u ě n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 21. května 2007

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu